

Ι. ΜΟΝΗ ΣΕΛΤΣΟΥ- ΠΗΓΕΣ ΑΡΤΑΣ

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΩΝ ΣΟΥΛΙΩΤΩΝ

ΛΕΝΩ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ «ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΕΛΤΣΟΥ»

«Εσφαλε οικτρά , όποιος την δόξα είπε μάταιη.....»έγραψε ο επικός μας ποιητής Ανδρέας Κάλβος, στο ποίημά του «εις δόξαν»....και δεν είχε άδικο.

«Δεν υπάρχει γλυκύτερος θάνατος από αυτόν, τον υπέρ πατρίδος θάνατο. Μηδέ ενδοξότεροι νεκροί παρά οι νεκροί που έπεσαν στο πεδίο της μάχης υπέρ της ελευθερίας. Ας παραμένουν άταφοι αυτοί οι ήρωες. Ας γίνονται βορά των γυπαετών και των σαρκοβόρων θηρίων. Ας μην το έρανε ποτέ κανείς προσφιλής τους με δάκρυα και ας μη το φίλησε το χώμα που έπεσαν. Και τα οστά τους ακόμη, ας μην μένουν εκεί στον ένδοξο αυτό τόπο.

Ας τα διασκορπίζουν οι πνοές φθονερών άνεμων και άκαρδοι χείμαρροι σε βαθιές χαράδρες και φαράγγια ανήλιαγα. Παρ όλα αυτά όμως, ένα είναι αληθινό.

Δεν υπάρχει ενδοξότερος νεκρός από αυτόν που πέφτει στα πεδία των μαχών.

Δεν παύει αυτός ο υπέρ πατρίδος, να είναι ο γλυκύτερος θάνατος

Σ'αυτή τη γη στέκουν η Δόξα και η Αρετή αντάμα , τους στεφανώνουν με δάφνης φύλλα χρυσά, με ρόδα αμάραντα, και φεύγουν γοργά-γοργά για να μην ταράζουν την αιώνια ανάπαυσή τους.

Η **ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΕΛΤΣΟΥ** βρίσκεται στις **ΠΗΓΕΣ-ΑΡΤΑΣ** -5 χιλιομ.απόσταση - χωριό με την παλιά ονομασία **«ΒΡΕΣΘΕΝΙΤΣΑ»** των Άνω Ραδοβιζίων(Δημοτική Ενότητα Τετραφυλλίας) και **Ιστορική έδρα του ΔΗΜΟΥ Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ** σήμερα.

Ανεκτίμητο μνημείο της ορθοδοξίας και Ιερός Τόπος η Μονή Σέλτσου , έμελε άθελά της, να γίνει ο αιώνιος μάρτυρας της Ιστορίας στην θυσία των Σουλιωτών.

Εδώ έλαχε να παιχθεί ο τραγικός επίλογος του δράματος των **Σουλιωτών** με ένα **«Νέο μεγαλύτερο Ζάλογγο»** Άγνωστη για πολλούς ακόμη και σήμερα, χτίστηκε το **1697** και είναι αφιερωμένη στην **Κοίμηση της Θεοτόκου**.

Γιορτάζει στις 23 Αυγούστου τα εννιάμερα της Κοιμήσεως. Την ημέρα αυτή γίνονται και οι επίσημες εκδηλώσεις της Θυσίας του Σέλτσου. Βρίσκεται στον Ανατολικό ορεινό όγκο των Άνω Ραδοβιζίων στο χείλος του βαράθρου της Γκούρας. Κρυμμένη και

απρόσιτη γύρωθεν, στέκει εκεί, όπου φωλιάζουν οι σταυραετοί της Πίνδου, ανάμεσα στο Νιγκόζι, στη Φρούσια και τα αδούλωτα Άγραφα.

Στα πόδια της κάτω, κυλάει ορμητικά ο Θεοπόταμος Αχελώος η Άσπροπόταμος, λες και βιάζεται να αλαργέψει γρήγορα από το στοιχειωμένο τούτο μέρος.

Στις **23 Απριλίου του 1804** το ΣΕΛΤΣΟ έπεσε με προδοσία μετά από 4μηνη σκληρή πολιορκία. Ακολούθησε η ηρωική έξοδος των μαχητών του προς τη γέφυρα Κοράκου που έχει όλα τα χαρακτηριστικά της εξόδου του Μεσολογγίου. Δίκαια αποκαλείται από πολλούς «**Το Μεσολόγγι της Ηπείρου**»

Χίλιοι τριακόσιοι και πλέον ήρωες **Σουλιώτες, Μποτσαραίοι** και ντόπιοι **Ραδοβιζινοί**, αγωνιστές της ελευθερίας εκεί, στην **Ιερή γη του Σέλτσου**, δεν μπορούσαν παρά να συνεχίσουν την προαιώνια παράδοση, του **Μαραθώνα** και των **Θερμοπυλών. Η Αρχαία ψυχή** που ζούσε μέσα τους αθέλητα κρυμμένη, τους προέτρεπε. «Να πολεμήσουν μέχρι εσχάτων και να νικήσουν, ή να πεθάνουν». Ύστερα από 4μηνιο άνισο αγώνα, κατά ασυγκρίτως υπερτέρων δυνάμεων και προδοσία, πέφτουν ως νέοι **Λακεδαιμόνιοι**, ηρωικώς μαχόμενοι υπέρ πατρίδος και ελευθερίας «**τοis κείνων ρήμασι πειθόμενοι**» σε μια μόνο μέρα χάθηκαν τρεις γενιές **Μποτσαραίων Σουλιωτών**. μόνο που αυτοί παρέμειναν μέχρι σήμερα οι «**αγνοούμενοι**» της ιστορίας. Πάντα τους προσπερνούσαν βιαστικά με δυο αράδες οι ιστορικοί αδυνατώντας να συλάβουν το μέγεθος του ολοκαυτώματος που υπέστησαν.

Οι επτά αράδες του ιστορικού **ΠΟΥΚΕΒΙΑ** -σύγχρονου των γεγονότων- όπως αποτυπώθηκαν και τις διαβάζουμε στην επιγραφή του ηρώου των **Σουλιωτών** στις **ΠΗΓΕΣ ΑΡΤΑΣ**, αρκούν για να καταλάβουμε τι συνέβη στο **ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΣΕΛΤΣΟ**.

« Η ΦΑΛΑΓΞ [1.148] ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΙΤΣΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΗ ΜΠΟΤΣΑΡΗ -ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΩ-ΒΑΔΙΖΕΙ ΠΡΟΣ ΣΕΛΤΣΟ. ΑΠΙΣΤΙΑΝ ΑΛΗ ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΑΝΙΣΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΘΥΣΙΑ. ΟΙ ΣΟΥΛΙΩΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΕΦΟΔΙΑ ΑΣΙΤΟΙ ΚΥΚΛΩΜΕΝΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΕΞΟΔΟΝ Η ΘΑΝΑΤΟΝ ΗΡΩΟΣ. ΞΙΦΗΡΕΙΣ 300 ΑΚΑΛΥΠΤΟΙ ΣΑΡΩΝΟΥΝ ΤΟ ΠΑΝ ΠΛΗΝ ΓΕΦΥΡΑΣ ΚΟΡΑΚΟΥ. Ο ΝΟΤΗΣ ΠΙΠΤΕΙ ΜΕ 5 ΠΛΗΓΑΣ. ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΦΟΝΕΥΟΝΤΑΙ. ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΑΧΟΜΕΝΑΙ ΦΩΝΑΖΟΥΝ «ΘΑΝΑΤΟΣ». ΥΠΕΡΔΙΑΚΟΣΙΟΙ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΠΗΔΟΥΝ ΚΑΙ ΠΝΙΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩ. ΧΑΛΑΣΜΟΣ ! ΜΟΝΟ 10 ΚΑΙ Ο ΚΙΤΣΟΣ ΣΩΖΟΝΤΑΙ». [ΠΟΥΚΕΒΙΑ 1824 Τ. Ι. ΣΕΛ. 207-212

Στην μνήμη των Ηρώων αυτών, 211 χρόνια μετά, υποσχόμεθα ως θεματοφύλακες της υπέρτατης αυτής θυσίας να διατηρήσουμε τη φλόγα της άσβεστη.

Κλείνουμε ευλαβικά το γόνυ αποτίοντας φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης . Προτίμησαν να πεθάνουν λεύτεροι παρά να ζήσουν σκλάβοι. Δεν λιποψύχησαν, δεν λιποτάκτησαν, δεν συμβιβαστήκαν. Έμειναν και πέθαναν ως «**Ελεύθεροι πολιορκημένοι**» Οφείλουμε να μην ξεχάσουμε ποτέ αυτή την ανείπωτη θυσία τους.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΝΗΜΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ Β.ΚΑΠΕΡΩΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΠΗΓΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ